

อำนาจเมื่อวันที่ ๒๙ ม.ค. ๒๕๖๗

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อร. ๑๐/๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ อร. ๓๑๑/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๐ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายทวีศักดิ์ สัตนันท์ ผู้ฟ้องคดี
นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ ๑
องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองอุบลราชธานี คดีหมายเลขดำ ที่ ๒๓๑/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ ๑๗๓/๒๕๖๓

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ (นิติกร ๗ ว เต็ม) สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย อันเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ ๔๙๑/๒๕๕๙ เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับเงินประจำตำแหน่ง ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ โดยไม่ปรากฏรายชื่อของผู้ฟ้องคดี ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกรชำนาญการ ซึ่งเป็นตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะนิติการตามระบบจำแนกตำแหน่งใหม่ และมีสิทธิที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่ง ในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ รอ ๕๑๐๐๑/- ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไขคำสั่งหรือมีคำสั่งใหม่ให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินประจำตำแหน่งดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป และมีหนังสือ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ร้องทุกข์ต่อ

/ประธาน...

ประธานคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ว่า สำนักงาน ก.จ. มีหนังสือที่ มท ๐๘๐๙.๒/๔๘๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตอบข้อหาหรือว่า คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ ว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่ง จะต้องดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ ตามประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๕ ระเบียบวิชาชีพเฉพาะนิติการเท่านั้น จึงจะมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ซึ่งต้องได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย มาประกอบด้วยจึงจะมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า หนังสือของสำนักงาน ก.จ. ดังกล่าว เป็นเพียงการให้ข้อคิดเห็นหรือให้คำปรึกษาเท่านั้น ไม่ได้มีลักษณะเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย จึงไม่มีผลบังคับให้ต้องปฏิบัติตามแต่อย่างใด อีกทั้ง คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ก.ถ.) มีประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๕ และคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด มีประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ มีเนื้อหาเหมือนกัน กล่าวคือ กำหนดให้บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งตามที่ระบุไว้ในบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่นแนบท้ายประกาศดังกล่าว ให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ซึ่งตำแหน่งประเภทวิชาการ สายงานนิติการระดับเชี่ยวชาญ เป็นตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (ชช.) และตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษและชำนาญการ เป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ (วช.) ก็ระบุไว้ในบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งแนบท้ายประกาศดังกล่าวด้วย โดยมีได้กำหนดหลักเกณฑ์หรือมาตรฐานกำหนดตำแหน่งแยกจากกันระหว่างตำแหน่งนิติการระดับชำนาญการผู้ไม่ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยกับตำแหน่งนิติการระดับชำนาญการผู้ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย เมื่อผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติการระดับชำนาญการ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ประเภทวิชาชีพเฉพาะ ซึ่งเป็นวิชาชีพเฉพาะนิติการตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

/ขององค์การ...

ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แก๊วเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท เช่นเดียวกันกับ บุคคลผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับต้น (หัวหน้าฝ่ายระดับ ๖ และระดับ ๗ เดิมในระบบซี) หรือผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งอื่นๆ ตามที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้ายประกาศคณะกรรมการ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด ฉบับเดียวกัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีตีความ ข้อกฎหมายดังกล่าวโดยอ้างการได้รับเงินประจำตำแหน่งสำหรับตำแหน่งนิติกรระดับชำนาญการ ของผู้ฟ้องคดีต้องได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย อันเป็นการนำเอาหลักเกณฑ์ที่ปรากฏ ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ตำแหน่งนิติกร ๗ วช ในระบบซีซึ่งถูกยกเลิกไปแล้วมาใช้บังคับ กับกรณีผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินประจำตำแหน่งนิติกรชำนาญการ ในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท โดยให้มีสิทธิได้รับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ เป็นต้นมา

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่งนิติกรชำนาญการให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ รวมเป็นเงิน ๔๑,๐๗๖ บาท พร้อมดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๘ การบริหารงานบุคคลของ ข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เปลี่ยนมาเป็นระบบแห่ง และมีการจัดข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้าสู่ประเภทตำแหน่งและระดับต่างๆ โดยกรณีของผู้ดำรงตำแหน่ง ประเภททั่วไป หรือประเภทวิชาชีพระดับ ๖ หรือระดับ ๗ ของสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ ให้จัดเข้าสู่ประเภทตำแหน่งวิชาการ ระดับชำนาญการ จากนั้น คณะกรรมการกลางข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้ออกประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ส่วนเรื่องเงินประจำตำแหน่งของ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายหลังเข้าสู่ระบบแห่งแล้วนั้น คณะกรรมการมาตรฐาน การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นได้ออกประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ยกเลิกบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่นฉบับเดิม แล้วกำหนดให้ใช้บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งฉบับใหม่ท้ายประกาศดังกล่าว โดยให้มีผล ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ เป็นต้นมา ซึ่งคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดได้ออกประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

/เรื่อง มาตรฐาน...

เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ และคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด ออกประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ โดยมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นดังกล่าว ซึ่งตำแหน่งประเภทวิชาชีพอเฉพาะ (วช.) วิชาชีพอเฉพาะนิติการ หมายถึงผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติการระดับ ๗ ซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยที่เป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพอเฉพาะเดิม (นิติกร ๗ วช เดิม) เพราะการบริหารงานบุคคลในระบบแห่งได้กำหนดสายงานนิติการเป็นตำแหน่งประเภทวิชาการ ซึ่งมี ๔ ระดับ (ระดับปฏิบัติการ ระดับชำนาญการ ระดับชำนาญการพิเศษ และระดับเชี่ยวชาญ) มิได้กำหนดให้มีตำแหน่งวิชาชีพอเฉพาะ (วช.) แต่อย่างใด อีกทั้ง สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ยังมีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๒๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง แจ้งการดำเนินการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระบบแห่ง โดยระบุว่า การได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาชีพอเฉพาะของผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ กำหนดเงื่อนไขต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการหรือเทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี และต้องผ่านการประเมินคุณสมบัติและผลงานจากส่วนราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้สำหรับใช้ในการประเมินเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๗ (วิชาชีพอเฉพาะ) เดิม อันเป็นการแสดงให้เห็นว่าประกาศดังกล่าวข้างต้นประสงค์จะให้ผู้ดำรงตำแหน่งสายงานนิติการระดับ ๗ ที่ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย (นิติกร ๗ วช เดิม) เป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพอเฉพาะ ที่ได้รับเงินประจำตำแหน่ง นอกจากนี้ สำนักงาน ก.จ. ยังได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๙.๒/๙๘๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ตอบข้อหารือของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด ระบุว่า การได้รับเงินประจำตำแหน่ง ประเภทวิชาการ ตำแหน่งนิติกร ให้ถือปฏิบัติตามประกาศกำหนดตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประเภทวิชาชีพอเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาชีพอเฉพาะนิติการ ต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิการศึกษาตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งและได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า เดิมก่อนจะมีการเปลี่ยนระบบบริหารงานบุคคลให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ นั้น คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้มีประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง กำหนดตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดประเภทวิชาชีพอเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ

/(เพิ่มเติม)...

(เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ กำหนดตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประเภทวิชาชีพเฉพาะเพิ่มเติมในสายงานนิติการ โดยกำหนดให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติการ ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป เป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ (นิติกร ๗ วช) แต่ผู้ที่จะเข้าสู่ตำแหน่งดังกล่าวได้จะต้องได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย รวมทั้งจะต้องมีการประเมินคุณสมบัติ และผลงานจากคณะกรรมการประเมินผลงานที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาชีพที่ประเมินนั้น และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อน ต่อมาเมื่อมีการเปลี่ยนระบบการบริหารงานบุคคลเป็นระบบประเภทตำแหน่ง (ระบบแห่ง) มีการเปลี่ยนแปลงประเภทตำแหน่งสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ เป็นประเภทวิชาการ และมีการยุบรวมระดับตำแหน่งตามสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ ดังนี้ ระดับ ๓ - ๕ เป็นระดับปฏิบัติการ ระดับ ๖ ว ๗ ว ๗ วช เป็นระดับชำนาญการ ระดับ ๘ ว ๘ วช เป็นระดับชำนาญการพิเศษ ทั้งนี้ ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการเป็นการรวมระดับตำแหน่งในระบบซีทีที่มีทั้งตำแหน่งประเภททั่วไปซึ่งไม่มีเงินประจำตำแหน่ง (ระดับ ๖ ว ๗ ว) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะที่มีเงินประจำตำแหน่ง ๓,๕๐๐ บาท (ระดับ ๗ วช) เข้าด้วยกัน และมีการแก้ไขบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดใหม่ โดยให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตำแหน่งประเภทวิชาการในตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ ระดับชำนาญการ ได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท แต่เนื่องจากคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมิได้กำหนดมาตรฐานของตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะและหลักเกณฑ์ การเข้าสู่ตำแหน่งในระบบใหม่ (ระบบแห่ง) ไว้ ทำให้เกิดปัญหาในการพิจารณาว่า ตำแหน่งประเภทวิชาการ วิชาชีพเฉพาะ (วช) ที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ตามประกาศ คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ จะต้องมีความสมบูรณ์อย่างไร ซึ่งต่อมา คณะกรรมการข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด มีหนังสือ ที่ รอ ๕๑๐๐๑ (ก.จ.จ.)/๔๑ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ท้าหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ประเภทวิชาการ ตำแหน่งวิชาชีพ (วช) ซึ่งสำนักงาน ก.จ. มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๙.๒/๙๘๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ แจ้งประธานกรรมการข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดว่า คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการประชุม ครั้งที่ ๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๔ มีมติว่า ข้าราชการองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งจะต้องดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ ตามประกาศ คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือน และวิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔

/โดยตำแหน่ง...

โดยตำแหน่งประเภทวิชาชีพ ได้แก่ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับ ๗ หรือระดับชำนาญการขึ้นไป ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ มีลักษณะงานวิชาชีพที่จะต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษา ในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒิอย่างอื่นปฏิบัติงานแทนได้และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยมีองค์การตามกฎหมายทำหน้าที่ตรวจสอบ กลั่นกรองและรับรองการประกอบวิชาชีพรวมทั้งลงโทษผู้กระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบ วิชาชีพหรือเป็นงานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งมีลักษณะในเชิงวิจัยและพัฒนา อีกทั้ง เป็นงานขาดแคลนกำลังคนในภาคราชการ โดยต้องมีใบประกอบวิชาชีพตามที่หลักเกณฑ์กำหนด โดยกรณีตำแหน่งนิติกร ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะนิติกรต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิการศึกษา ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งและได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ตามประกาศ คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง กำหนดตำแหน่งข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ ทั้งนี้ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ซึ่งรวมระดับ ๖ และระดับ ๗ เข้าด้วยกัน ให้ถือปฏิบัติตามมติคณะกรรมการกลาง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๕ ซึ่งได้กำหนดแนวทางการได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาชีพระดับชำนาญการไว้แล้ว ตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๒๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีมติของคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) ในการประชุม ครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ เกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การได้รับ เงินประจำตำแหน่งของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะดังกล่าว เป็นการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ (๔) และมาตรา ๒๐ ในการกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับมาตรฐานทั่วไปของอัตราเงินเดือน วิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่นของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และเป็นหลักเกณฑ์ที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือ บุคคลใดเป็นการเฉพาะ จึงมีสภาพเป็นกฎที่สามารถใช้บังคับแก่ข้าราชการองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดได้ มิใช่เป็นการนำเอาหลักเกณฑ์ตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ตำแหน่งนิติกร ๗ วช ในระบบซีซึ่งถูกยกเลิกไปแล้วมาใช้บังคับกับกรณีของผู้ฟ้องคดี หรือเป็นการเลือกปฏิบัติโดย ไม่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากเป็นการพิจารณาโดยคำนึงถึงสิทธิที่ข้าราชการองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดในตำแหน่งนิติกรมีอยู่ในระบบเดิม ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่า มติคณะกรรมการกลาง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) ดังกล่าว ไม่ได้เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย เป็นเพียง การชี้แจงแนวทางปฏิบัติเพิ่มเติม จึงไม่ผูกพันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ต้องปฏิบัติตาม

/จึงไม่อาจ...

จึงไม่อาจรับฟังได้ ดังนั้น ตำแหน่งนิติกรระดับชำนาญการซึ่งเป็นวิชาชีพเฉพาะนิติกรที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ จึงต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิการศึกษาตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งและได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ผู้ฟ้องคดีแม้จะได้ดำรงตำแหน่งนิติกรชำนาญการ แต่เมื่อยังไม่ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามประกาศดังกล่าว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ ๔๙๑/๒๕๕๙ เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับเงินประจำตำแหน่ง ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ โดยไม่ปรากฏรายชื่อของผู้ฟ้องคดีให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งดังกล่าว จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อวินิจฉัยแล้วว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีขอคัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายในประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ ๑ ตามมติคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) มติคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล (ก.ท.) และมติคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.) ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ มติคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) มติคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล (ก.ท.) และมติคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.) ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และมติคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) มติคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล (ก.ท.) และมติคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.) ในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ ตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๒๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ หนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๑๖ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ และหนังสือสำนักงาน ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/๙๘๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ นั้น มติ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. และหนังสือทั้งสามฉบับดังกล่าวมิได้มีสภาพเป็นกฎหรือคำสั่งที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป แต่เป็นหนังสือชี้แจงแนวทางการปฏิบัติงาน แนะนำ ตอบข้อหารือ และสรุปการประชุมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นให้ผู้ปฏิบัติงานในระดับจังหวัด เป็นการอธิบายเพิ่มเติมให้เจ้าหน้าที่ทราบ ไม่ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ขึ้นมาใหม่ จึงไม่ชอบด้วยรูปแบบ

/ไม่ได้ระบุ...

ไม่ได้ระบุข้อกำหนดอันเป็นฐานอำนาจ มิได้ลงนามโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะผู้มีอำนาจ และเนื้อหาต้องไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายแม่บท การที่ศาลปกครองชั้นต้น วินิจฉัยว่าหนังสือดังกล่าวข้างต้นมีสภาพเป็นกฎจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ประเด็นที่ ๒ การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนระบบ การบริหารงานบุคคลให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ นั้น คณะกรรมการกลางข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มีประกาศ เรื่อง กำหนดตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด ประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ กำหนดตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะเพิ่มเติมในสายงานนิติกร โดยผู้ที่ ดำรงตำแหน่งในสายงานดังกล่าว ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป เป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ (นิติกร ๗ วช) แต่ผู้ที่เข้าสู่ตำแหน่งได้จะต้องได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย รวมทั้ง จะต้องผ่านการประเมินคุณสมบัติและผลงานจากคณะกรรมการประเมินผลงานที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในสาขาที่ประเมิน และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การ บริหารส่วนจังหวัด นั้น เห็นว่า สิทธิในการรับเงินประจำตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะในระบบซี มิได้ เกิดจากการประเมินคุณสมบัติและผลงานจากคณะกรรมการประเมินผลงานที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในสาขาวิชาชีพที่ประเมินดังที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัย แต่เกิดจากการที่ต้องผ่านการประเมินคุณสมบัติ และผลงานก่อน จึงขึ้นสู่ตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ และการประเมินดังกล่าวมิใช่การประเมิน เพื่อรับเงินประจำตำแหน่ง แต่เป็นขั้นตอนและวิธีการเพื่อเลื่อนระดับให้สูงขึ้นเท่านั้น ไม่ว่าผู้นั้น จะได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย หรือไม่

ประเด็นที่ ๓ การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า การเปลี่ยนระบบบริหารงานบุคคล เป็นระบบประเภทตำแหน่ง (ระบบแท่ง) ในตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการเป็นการรวม ระดับตำแหน่งในระบบซีที่มีทั้งตำแหน่งประเภททั่วไปซึ่งไม่มีเงินประจำตำแหน่ง (ระดับ ๖ ว และ ๗ ว) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะที่มีเงินประจำตำแหน่ง ๓,๕๐๐ บาท (ระดับ ๗ วช) เข้าด้วยกัน แต่เนื่องจากคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด มิได้กำหนดมาตรฐาน ของตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะและหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งใหม่ไว้ จึงทำให้เกิดปัญหาในการ พิจารณาว่า ตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะ (วช) ที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ตามประกาศ คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แก๊ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ จะต้องมีความสมบูรณ์อย่างไร และให้ถือปฏิบัติตามมติ คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๔ ซึ่งได้กำหนดแนวทางการได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาชีพระดับ ชำนาญการไว้แล้ว ตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๒๕ ลงวันที่ ๗

/มีนาคม...

มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งมีมติของคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ เกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะดังกล่าว นั้น เห็นว่า หลักการและเหตุผลในการเปลี่ยนระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นจากระบบซีเป็นระบบแห่งเป็นไปเพื่อพัฒนาการบริการสาธารณะ ซึ่งได้ยกเลิกประเภทและระดับตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ และมาตรฐานกำหนดตำแหน่งระบบซี และจัดทำกฎหมายขึ้นใหม่สำหรับใช้ในระบบแห่ง ซึ่งแตกต่างจากระบบซีอย่างสิ้นเชิง และในระบบแห่งตำแหน่งนิติกรไม่ว่าจะได้รับประกาศนียบัตรนิติบัณฑิตไทยหรือไม่ จะต้องดำรงตำแหน่งเดียวกัน ระดับเดียวกัน ประเภทเดียวกัน ตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งเดียวกัน จึงต้องมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งจำนวน ๓,๕๐๐ บาท เช่นเดียวกัน

ประเด็นที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับระบบการบริหารงานบุคคลเดิมในระบบซีได้ถูกยกเลิกไปแล้ว โดยการเปลี่ยนระบบการบริหารงานบุคคลมาเป็นประเภทตำแหน่งที่กำหนดใหม่ในระบบแห่งไม่มีตำแหน่งนิติกรประเภทวิชาชีพเฉพาะ อีกทั้งประกาศนียบัตรนิติบัณฑิตไทยไม่ใช่ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งนิติกรชำนาญการไม่ได้กำหนดเกี่ยวกับการได้รับประกาศนียบัตรนิติบัณฑิตไทยไว้ สิทธิในการรับเงินประจำตำแหน่งของนิติกรชำนาญการมิใช่สิทธิในการรับเงินค่าตอบแทนสิทธิในการรับเงินประจำตำแหน่งเกิดขึ้นทันทีเมื่อได้รับคำสั่งให้ดำรงตำแหน่งสายงานนิติการ จึงมีอำนาจเอาคุณสมบัติอื่นที่นอกเหนือจากที่กำหนดในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งมาใช้ประกอบพิจารณาได้ด้วยได้

ประเด็นที่ ๕ การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นทั้งในระบบซีและระบบแห่ง นำมาจากการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนโดยมีหลักการอย่างเดียวกันทุกประการ เมื่อกฎ กพ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้การได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ กำหนดเป็นสายงาน มิใช่กำหนดเป็นประเภทวิชาชีพเฉพาะ ดังนั้น การกำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ได้รับเงินประจำตำแหน่ง จึงต้องมีเจตนารมณ์กำหนดเป็นสายงานด้วย

ประเด็นที่ ๖ คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) ออกประกาศไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๗ (๔) ประกอบมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งการออกประกาศดังกล่าวไม่ใช่อำนาจโดยอิสระที่จะกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นได้ตามอำเภอใจ อีกทั้ง มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติให้การใช้อำนาจของ ก.จ.

/ตามมาตรา...

ตามมาตราดังกล่าว จะต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลที่ ก.ณ. กำหนด เมื่อ ก.ณ. อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ออกประกาศ เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ และประกาศฉบับดังกล่าว มีฐานะเป็นมาตรฐานกลาง มิได้ให้อำนาจ ก.จ. ในการกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินทักษะ สมรรถนะ และประสพการณ์ของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ เพื่อรับเงินประจำตำแหน่งเพิ่มเติมไปจากที่ ก.ณ. กำหนดได้ การที่ ก.จ. ออกแนวทางปฏิบัติ ข้อเสนอแนะ หรือการตอบข้อหารือ โดยกล่าวอ้างหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่นอกเหนือไปจากประกาศ ก.ณ. ฉบับดังกล่าว จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองแก่อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นราชการส่วนท้องถิ่น จึงเป็นหน่วยงานทางปกครอง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดที่เป็นหน่วยงานทางปกครองจึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ การที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ ๔๙๑/๒๕๕๙ เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับเงินประจำตำแหน่ง ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ โดยไม่ปรากฏรายชื่อของผู้ฟ้องคดี เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่ง ในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินประจำตำแหน่งนิตกรชำนาญการ ในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท โดยให้มีสิทธิได้รับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ เป็นต้นมา ถือว่ามีคำขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ ๔๙๑/๒๕๕๙ เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับเงินประจำตำแหน่ง ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่งนิตกรชำนาญการแก่ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ รวมเป็นเงิน ๔๑,๐๗๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งศาลปกครองมีอำนาจกำหนดคำสั่งบังคับสั่งให้เพิกถอนคำสั่งทั้งหมดหรือบางส่วน และสั่งให้ใช้เงินแก่ผู้ฟ้องคดีได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ คดีจึงมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาก่อนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่ง

/องค์การ...

องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ ๔๙๑/๒๕๕๙ เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้รับเงินประจำตำแหน่ง ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ โดยไม่ปรากฏรายชื่อของผู้ฟ้องคดีนั้น เป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่ง องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ ๔๙๑/๒๕๕๙ เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้รับเงินประจำตำแหน่ง ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ โดยไม่ปรากฏรายชื่อของผู้ฟ้องคดีนั้น ได้อาศัยอำนาจตามประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งจะต้องพิจารณาต่อไปว่าประกาศดังกล่าว เป็นกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยแล้วว่า ตามประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) เรื่อง กำหนดตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ มิได้กำหนดมาตรฐานของตำแหน่งวิชาชีพนเฉพาะและหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งในระบบใหม่ (ระบบแห่ง) ไว้ ทำให้เกิดปัญหาในการพิจารณาว่าตำแหน่งประเภทวิชาการ วิชาชีพนเฉพาะ (วช) ที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แกะไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ จะต้องมีคุณสมบัติอย่างไร ซึ่งต่อมาคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด ได้หารือแนวทางปฏิบัติ ซึ่งสำนักงาน ก.จ. มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๙.๒/๙๘๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งให้ทราบว่า คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ มีมติว่าข้าราชการองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่ง จะต้องดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพนเฉพาะ ตามประกาศ คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ อัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยตำแหน่งประเภทวิชาชีพนได้แก่ ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับ ๗ หรือระดับชำนาญการขึ้นไป ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ มีลักษณะงานวิชาชีพนที่จะต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษา ในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้ และเป็นงาน ที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยมีองค์การตามกฎหมายทำหน้าที่ ตรวจสอบกลั่นกรองและรับรองการประกอบวิชาชีพน รวมทั้งลงโทษผู้กระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับการ ประกอบวิชาชีพน หรือเป็นงานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งมีลักษณะในเชิงวิจัยและพัฒนา อีกทั้งเป็นงานขาดแคลนกำลังคนในภาคราชการ โดยต้องมีใบประกอบวิชาชีพนตามที่หลักเกณฑ์กำหนด โดยกรณีตำแหน่งนิติกร ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาชีพนเฉพาะนิติกร ต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิการศึกษา

/ตรงตาม...

ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง และได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ตามประกาศ คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) เรื่อง กำหนดตำแหน่งข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ซึ่งรวมระดับ ๖ และระดับ ๗ เข้าด้วยกันให้ถือปฏิบัติตามมติคณะกรรมการกลางข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๕ ซึ่งได้ กำหนดแนวทางการได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาชีพ ระดับชำนาญการไว้แล้ว ตามหนังสือ สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๒๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมติของ คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ เกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การได้รับเงินประจำตำแหน่งของ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะดังกล่าว เป็นการใช้อำนาจ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ (๔) และมาตรา ๒๐ ในการกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับมาตรฐานทั่วไปของอัตราเงินเดือน วิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่นของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และเป็นหลักเกณฑ์ที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใด เป็นการเฉพาะ จึงมีสภาพเป็นกฎ ถือเป็นการเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของประกาศ คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด (ก.จ.จ.) เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ให้มีความชัดเจนในตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ ซึ่งเป็นวิชาชีพเฉพาะนิติกรที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ที่มีสภาพ เป็นกฎเช่นกัน ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ได้ใช้อำนาจตามประกาศ คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด (ก.จ.จ.) เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ที่เป็นบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือกรณีใดกรณีหนึ่งเป็นการเฉพาะ จึงมีสภาพเป็นกฎ โดยกฎดังกล่าวได้กำหนดให้ตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ ที่ได้รับ ประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย เป็นวิชาชีพเฉพาะนิติกรและได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อยู่ในบังคับที่ต้องถือปฏิบัติตาม เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ ๔๙๑/๒๕๕๕ เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับเงินประจำตำแหน่ง ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ โดยไม่ปรากฏรายชื่อ

/ของผู้ฟ้องคดี...

ของผู้ฟ้องคดีอันมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า มติ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ มติ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ หนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๒๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ หนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๑๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ และหนังสือสำนักงาน ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/๙๘๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ มิได้มีสภาพเป็นกฎหรือคำสั่งที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป แต่เป็นหนังสือชี้แจงแนวทาง แนะนำ ตอบข้อหารือ และสรุปการประชุมอธิบายเพิ่มเติมให้เจ้าหน้าที่ทราบนั้นก็ เป็นเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องไปฟ้องคดีต่อศาลปกครองว่ากล่าวกับคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) เพื่อขอให้เพิกถอนกฎตามหนังสือดังกล่าวต่อไป ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ ๔๙๑/๒๕๕๙ เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับเงินประจำตำแหน่ง ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ โดยไม่ปรากฏรายชื่อของผู้ฟ้องคดีให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งดังกล่าว เป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย จึงไม่จำต้องแก้อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นอื่น และการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตำแหน่งนิติกร ๗ ว ตั้งแต่วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ต่อมา องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบการจัดตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากระบบจำแนกตำแหน่ง (ระบบซี) เป็นระบบประเภทตำแหน่ง (ระบบแท่ง) ซึ่งคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้ออกประกาศ เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตรา

/ตำแหน่ง...

ตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ แก้ไขการกำหนดอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดใหม่เป็นระบบแท่ง และให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่งจัดข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ประเภท สายงาน ระดับ และตำแหน่ง ตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งเดิม (ระบบซี) เข้าสู่ประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งตามประกาศฉบับใหม่ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำการจัดข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดเข้าสู่ตำแหน่งใหม่โดยผู้ฟ้องคดีได้รับการจัดเข้าสู่ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ในตำแหน่งนิติกรตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ ต่อมา คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจังหวัดร้อยเอ็ด ได้มีประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ กำหนดตำแหน่งที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งตามอัตราท้ายบัญชี หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ ๔๙๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ประกาศรายชื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดที่ได้รับเงินประจำตำแหน่งตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๓๙ คน แต่ไม่มีรายชื่อผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อขอให้พิจารณาออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินประจำตำแหน่ง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ดำเนินการ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด ได้รับเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวไว้เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งก่อนหน้านั้นเมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด ได้มีมติการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ ให้มีการหารือเกี่ยวกับการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดประเภทวิชาการ ตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะ (วช.) ไปยังคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อความชัดเจนและจะได้ถือเป็นแนวปฏิบัติ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชี้แจงให้ผู้ฟ้องคดีทราบสาเหตุที่ไม่ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินประจำตำแหน่งเนื่องจากสำนักงาน ก.จ. มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๙.๒/๙๘๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ตอบข้อหารือของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ดว่าคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ ว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งจะต้องดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ ตามประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยที่ตำแหน่งประเภทวิชาชีพ

/ได้แก่...

ได้แก่ ตำแหน่งประภทวิชากร ระดับ ๗ หรือระดับชำนาญการขึ้นไป ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ มีลักษณะงานวิชาชีพที่ต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมาย ให้ผู้มีคุณวุฒิต่างอื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชน โดยมีองค์การตามกฎหมายทำหน้าที่ตรวจสอบกลั่นกรอง และรับรองการประกอบ วิชาชีพรวมทั้งลงโทษผู้กระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ หรือเป็นงานทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งมีลักษณะในเชิงวิจัยและพัฒนา อีกทั้งเป็นงานขาดแคลนกำลังคน ในภาคราชการ โดยต้องมีใบประกอบวิชาชีพตามที่หลักเกณฑ์กำหนด ดังนั้น การได้รับเงินประจำ ตำแหน่ง ประภทวิชากร ตำแหน่งนิติกร วิศวกร และสถาปนิก ให้ถือปฏิบัติตามประกาศกำหนด ตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประภทวิชาชีพเฉพาะและประภทเชี่ยวชาญเฉพาะ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ กรณีตำแหน่งนิติกร ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะนิติการต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิการศึกษาตรงตามคุณสมบัติเฉพาะ สำหรับตำแหน่ง และได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ตามประกาศคณะกรรมการกลาง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง กำหนดตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประภทวิชาชีพเฉพาะและประภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยและได้นำคดีมาฟ้องต่อศาล ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดี จึงยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องเบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่งประภทวิชากร ระดับชำนาญการ ในวิชาชีพเฉพาะนิติการ ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เรื่องการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นนั้น พระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ ได้นิยามองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ไว้หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ซึ่งในส่วนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด หมวด ๑ การบริหารงานบุคคลในองค์การบริหารส่วนจังหวัด มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่ง ให้มีคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะหนึ่ง ประกอบด้วย (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน... มาตรา ๑๓ ได้กำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์และดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในองค์การบริหาร

/ส่วนจังหวัด...

ส่วนจังหวัด ในเรื่องดังต่อไปนี้ ... (๒) กำหนดจำนวนและอัตราตำแหน่ง อัตราเงินเดือน และวิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น สำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด... มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่งเป็นไปโดยมีมาตรฐานที่สอดคล้องกัน ให้มีคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดคณะหนึ่งประกอบด้วย (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้รับมอบหมาย เป็นประธาน... มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้... (๓) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง (๔) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น... (๑๐) ให้ข้อคิดเห็นหรือให้คำปรึกษาในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด... มาตรา ๑๘ บัญญัติว่า การกำหนดมาตรฐานทั่วไปตามมาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดให้เหมาะสมกับลักษณะการบริหาร และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่จะต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานกลางเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นกำหนดตามมาตรา ๓๓ (๑) มาตรา ๒๐ บัญญัติว่า ให้คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำบัญชีอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดในแต่ละระดับให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการบริหารงานบุคคลของพนักงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบให้มีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นและประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวมและสามารถรองรับการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นได้ ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรียกโดยย่อว่า "ก.ถ." ประกอบด้วย (๑) บุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๓๑ เป็นประธาน... ซึ่ง ก.ถ. มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๓๓ ในการกำหนดมาตรฐานกลางและแนวทางในการรักษาระบบคุณธรรมเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล... รวมตลอดถึงการกำหนดโครงสร้างอัตราเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่นให้มีสัดส่วนที่เหมาะสม... ทั้งนี้ การกำหนดมาตรฐานกลางและแนวทางจะต้องไม่มีลักษณะเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลโดยเฉพาะเจาะจงที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถบริหารงานบุคคลตามความต้องการและความเหมาะสมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ การบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เปลี่ยนมาเป็นระบบแท่ง โดยมีประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ก.ถ.) เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ออกมาใช้บังคับ และมีประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการ

/องค์การ...

องค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ออกมาใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป โดยประกาศทั้งสองฉบับดังกล่าวมีเนื้อหาสาระสำคัญเหมือนกัน คือยกเลิกบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งที่ใช้บังคับอยู่เดิม และให้ใช้บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งท้ายประกาศดังกล่าวแทน ซึ่งในส่วนของตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ และระดับชำนาญการในสายงานนิติการ ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ (วช.) จะได้รับเงินประจำตำแหน่งอัตราเดือนละ ๕,๖๐๐ บาท และ ๓,๕๐๐ บาท ตามลำดับ หลังจากนั้น ได้มีประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด (ก.จ.จ. ร้อยเอ็ด) เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งที่ใช้บังคับอยู่เดิม และให้ใช้บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งท้ายประกาศนี้แทน ซึ่งในส่วนของตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษและระดับชำนาญการในสายงานนิติการ ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ (วช.) จะได้รับเงินประจำตำแหน่งอัตราเดือนละ ๕,๖๐๐ บาท และ ๓,๕๐๐ บาท ตามลำดับ เช่นเดียวกัน เมื่อผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องโดยอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด (ก.จ.จ. ร้อยเอ็ด) เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๙ กรณีจึงเป็นการเรียกร้องสิทธิประโยชน์ตามที่มีกฎหมายรองรับ จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ สำหรับปัญหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษและระดับชำนาญการในสายงานนิติการ ประเภทวิชาชีพเฉพาะ (วช.) ที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามประกาศของ ก.จ.จ. ร้อยเอ็ด ดังกล่าวจะต้องมีคุณสมบัติอย่างไร นั้น เห็นว่า เมื่อ ก.จ. ได้มีประกาศ เรื่อง กำหนดตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ กำหนดให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติการ ตำแหน่งระดับ ๗ ขึ้นไป ซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย เป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ กรณีจึงต้องถือว่าตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษและระดับชำนาญการในสายงานนิติการ เฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป ซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ (วช.) เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ ว ตั้งแต่วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และมีได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยมาก่อน ต่อมามีการจัดตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้าสู่ประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่ง (ระบบแท่ง) ตามเงื่อนไขของกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีได้รับการจัดตำแหน่งเข้าสู่ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ

/ในสายงาน...

ในสายงานนิติการ โดยมีได้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ (นิติกร ๗ วช) ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามประกาศ ก.จ.จ. ร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวปรากฏข้อเท็จจริงว่า ก.จ. ได้มีการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ มีมติสรุปความไว้ว่า การได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการ ตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะ (วช) ให้ถือปฏิบัติตามประกาศกำหนดตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ กรณีตำแหน่งนิติกร ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะนิติการ ต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิการศึกษาตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งและได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยตามประกาศ ก.จ. เรื่อง กำหนดตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๗ ซึ่งมติของ ก.จ. ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ ดังกล่าวถือเป็นการให้คำปรึกษาในการปฏิบัติงานแก่ ก.จ.จ. ร้อยเอ็ด ตามมาตรา ๑๗ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งสำนักงาน ก.จ. ได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๙.๒/๙๘๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งมติ ก.จ. ดังกล่าวให้ประธาน ก.จ.จ. ร้อยเอ็ด ทราบแล้ว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ต้องดำเนินการเบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการในวิชาชีพเฉพาะนิติการ ในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

สำหรับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่อ้างว่า การดำเนินการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระบบแห่ง ซึ่งกำหนดเงื่อนไขการได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ตามหลักการและเหตุผลในการเปลี่ยนระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นจากระบบซีเป็นระบบแห่งเป็นไปเพื่อพัฒนาการบริการสาธารณะ ซึ่งได้ยกเลิกประเภทและระดับตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ และมาตรฐานกำหนดตำแหน่งระบบซีแล้ว รวมทั้งได้จัดทำกฎหมายขึ้นใหม่สำหรับใช้ในระบบแห่งซึ่งแตกต่างจากระบบซีอย่างสิ้นเชิง และในระบบแห่งตำแหน่งนิติกรไม่ว่าจะได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยหรือไม่ จะต้องดำรงตำแหน่งเดียวกัน ระดับเดียวกัน ประเภทเดียวกัน ตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งเดียวกัน จึงต้องมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งจำนวน ๓,๕๐๐ บาท เช่นเดียวกัน นั้น เห็นว่า ประกาศกำหนดตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ (ตามมติ ก.จ. ครั้งที่ ๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๔) และประกาศ ก.จ. เรื่อง กำหนดตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นการออกประกาศโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง ส่วนประกาศ ก.จ.

/เรื่อง มาตรฐาน...

เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นการออกประกาศโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ (๔) และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น ประกอบกับประกาศ ก.จ. ฉบับนี้ กำหนดให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งที่ใช้บังคับอยู่เดิม และให้ใช้บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งท้ายประกาศนี้แทนเท่านั้น กรณีจึงไม่มีผลเป็นการยกเลิกประกาศ ก.จ. เรื่อง กำหนดตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ แต่อย่างใด อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีรับฟังไม่ได้ ส่วนอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นอื่นเห็นว่าไม่จำต้องวินิจฉัย เนื่องจากไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายพงษ์ศักดิ์ กัมพูสิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสมภพ ผ่องสว่าง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายฉัตรชัย นิติกัดดี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวชิระ ชอบแต่ง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

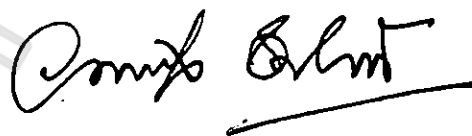
วชิ ๒๕

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิโรจน์ ธิตา

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อร. ๑๐/๒๕๖๔ หมายเลขแดงที่
อร. ๓๖๖/๒๕๖๖ ได้ทำคำพิพากษาโดยนายสมภพ ผ่องสว่าง ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
และนายฉัตรชัย นิติกักดิ์ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ
 และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจากนายสมภพ ผ่องสว่าง พ้นจากตำแหน่ง
 ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง
 และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และนายฉัตรชัย นิติกักดิ์ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑
 วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้
 เป็นสำคัญ

(นายวรพจน์ วิสรุตพิชญ์)
ประธานศาลปกครองสูงสุด